

الهیات برای جلال خداوند نویسنده: استیون جی. لاسون

مطالعه‌ی الهیات هیچگاه نباید به خودی خود تبدیل به هدف شود. هدف از تعالیم صحیح هیچگاه تولید کسانی که مغز پر ولی قلب خالی و زندگی بی‌حاصل دارند نیست. هدف از الهیات اصلاح‌شده هرگز تولید «برگزیدگان بی‌احساس» نبوده است. در عوض، شناخت خدا و حقیقتش قرار است ما را به شناختن و پرستش او هدایت کند. آموزه‌ی کتاب مقدس برای شعله‌ور کردن قلوب ماست تا خود را وقف خدا کنیم و برای او زندگی کنیم. خلاصه، الهیات صحیح می‌بایست به پرستشی راستین بیانجامد.

ما الهیات را برای خاطر ظواهر مطالعه نمی‌کنیم. الهیات صرفاً ابزاری برای بالاترین هدف است. ما حقیقت خدا را مطالعه می‌کنیم تا او را بهتر بشناسیم و بالغ شویم. الهیات اذهان ما را تازه می‌کند. قلوب ما را شعله‌ور می‌کند. سطح پرستش ما را بالاتر می‌برد. دعا‌های ما را هدایت می‌کند. روح ما را فروتن می‌کند. مسیر ما را روشن می‌کند. گام ما را پرقدرت می‌کند. زندگی‌های ما را تقدیس می‌کند. ایمان ما را تقویت می‌کند. درک ما را عمیق می‌کند. خدمت‌های ما را تشدید می‌کند. شهادت ما را تقویت می‌کند. الهیات همه‌ی این کارها را انجام می‌دهد- و بسیار بیشتر. هر جنبه از این شیوه‌ی زندگی در سدد جلال دادن خدا می‌باشد.

ما در هر کاری که می‌کنیم خدا را جلال دهیم. پولس می‌نویسد: «پس خواه بخورید، خواه بنوشید، خواه هر چه کنید، همه را برای جلال خدا بکنید» (اول قرنتیان ۱۰: ۳۱). این وظیفه‌ی جلال دادن خداوند حتی مطالعه‌ی الهیات را دربر می‌گیرد. رسول هشدار می‌دهد: «دانش غرور می‌آورد» (۱: ۸) اگر به محبت خدا و دیگران منجر نشود. ما باید «ایمانی که یک بار به مقدسین سپرده شد» را مطالعه کنیم (یهودا ۳) تا به «فیض و سلامتی در معرفت خدا، و خداوند ما عیسی» برسیم (دوم پطرس ۱: ۲). این حقیقت به نوبه‌ی خود ما را وامی‌دارد تا جلالی شایسته‌ی نامش به او بدهیم.

یک آیه‌ی مهم هست که این حقیقت را به وضوح بیان می‌کند. پولس می‌نویسد: «زیرا که از او و به او و تا او همه چیز است؛ و او را تا ابدالآباد جلال باد، آمین» (رومیان ۱۱: ۳۶). این اعتراف عمیق‌ترین آموزه‌ی پولس درباره رستگار شدن گنهاران در حال نابودی توسط خدا را تکمیل می‌کند. پولس آموزه‌های بزرگ محکومیت، عادل‌شمردگی، تقدیس شدن، جلال یافتن و برگزیدگی را بسط داده، و سپس به این پرستش پرشکوه خداوند می‌رسد. بیایید این سرود پرستشی را به دقت بررسی کنیم و به واکنش رسول در تجلیل خداوند تشبه بجویم.

این آیه با سه عبارت شروع می‌شود: «از او و به او و تا او» - و سپس سه کلمه‌ی فراگیر به کار می‌رود: «همه چیز است» (رومیان ۱۱: ۳۶). این جامع‌ترین جمله‌ای است که تا کنون نوشته شده است. جهان‌بینی جامع مسیحی است. به تنهایی تقریباً یک الهیات نظام‌مند است. خط داستانی کل کتاب مقدس را در چند کلمه بیان کرده است.

تاریخ جهان به بیان مختصر است. هیچ چیز بیرون از پارامترهای این عبارت سه‌گانه قرار نمی‌گیرد. «همه چیز» شامل همه‌ی چیزها از سه جهت اصلی است: آفرینش، تاریخ و نجات.

نخست، رسول می‌نویسد که همه‌ی چیزها «از او» هستند. این سخن به ازل اشاره دارد، زمانی که خداوند طرح بزرگ خود را برای سراسر آینده تدارک دید. خدا مولف هدف ابدی خویش است («از او») که هر چیزی را که اتفاق خواهد افتاد در بر می‌گیرد. پیش از خلقت جهان، خدا نقشه‌ی تمامی آفرینش را طراحی کرد، تمامی جزئیات زمین را (ایوب ۳۹-۳۸). افزون بر این، حکم ازلی خود را برای تمامی اتفاقاتی که در بستر زمان رخ خواهد داد مشخص کرد (اشعیا ۴۶: ۹-۸). خدا مدت‌ها پیش برگزیدگان خود را انتخاب کرد (رومیان ۸: ۲۹؛ افسسیان ۱: ۴؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳). او سپس آنها را به پسرش سپرد تا نجات‌شان را تضمین کند (انجیل یوحنا ۶: ۳۷). همه‌ی این برنامه‌ی قبلی برای آفرینش، تاریخ و نجات «از او» است.

دوم، پولس می‌گوید همه‌ی چیزها «به او»، از طریق او هستند. این سخن بدین معناست که در درون زمان، خدا همه‌ی چیزهایی را که برنامه‌ریزی کرده است محقق می‌کند. او خالق است که به جهان گفت به وجود آید (پیدایش ۱: ۱؛ مزامیر ۳۳: ۷-۶) و پیوسته با قدرت خود نگاهش می‌دارد (کولسیان ۱: ۱۶؛ عبرانیان ۱: ۲). به علاوه، او بر مسائل مرتبط با مشیت خود نظارت دارد و همه چیز را مطابق با اراده‌ی خود پیش می‌برد (افسسیان ۱: ۱۱). او هرگز از برنامه‌ی اصلی خود منحرف نمی‌شود تا برنامه‌ای دیگر اختیار کند. هر چیزی که اتفاق می‌افتد، حتی کوچکترین حرکات، بر طبق هدف غایی اوست (امثال سلیمان ۱۶: ۳۳؛ متی ۱۰: ۲۹). اموری همچون خوش‌شانسی، بدشانسی، تصادف، یا سرنوشت کور وجود ندارند. افزون بر این، عمل خدا در نجات تمامی برگزیدگانش به طور کامل محقق می‌شود. خداوند از طریق پسر و روح‌القدس تمامی برگزیدگانش را ملزم می‌سازد، فرا می‌خواند، جذب می‌کند، تولدی تازه می‌دهد، تقدیس می‌کند، حفظ می‌کند و جلال می‌بخشد (یوحنا ۶: ۳۷-۴۰ و ۴۴؛ رومیان ۸: ۳۰-۲۰).

سوم، سپس پولس می‌نویسد «همه‌ی چیزها» «تا او» است. به دیگر سخن، خدا همه چیز را به جهت جلال خود پیش می‌برد. بالاترین هدف دنیای مخلوق این است که نمونه‌ای از جلال او باشد (مزامیر ۱۹: ۱). همه‌ی آنچه او در تاریخ به اجرا می‌گذارد به نمایش درآوردن عظمت نام خود است (اشعیا ۴۸: ۱۱). همه‌ی کارهایی که در نجات برای نجات‌گنهاران در حال نابودی انجام می‌دهد برای ستایش جلال فیض خود است (افسسیان ۱: ۳، ۶، ۱۲، ۱۴). همه‌ی چیزها این بالاترین هدف را در خود دارند: فقط برای جلال خداوند.

همه چیز «از» خداست و از اراده‌ی حاکم و ازلی او ریشه می‌گیرد. همه چیز «از طریق اوست» و با فعالیت مطلق او در زمان به انجام می‌رسد. همه چیز «تا اوست» و جلال مطلق او را برای تمامی اعصار نشان می‌دهد. هر آنچه برنامه‌ریزی می‌کند و از پیش مقدر می‌کند برای هدف و رضامندی خودش انجام و ادامه می‌دهد.

سپس پولس می گوید همین الهیات استعلائی- و فقط همین الهیات- به سرود پرستشی زیر می انجامد: «او را تا ابدالآباد جلال باد، آمین». در اینجا، این آموزه‌ی برجسته درباره‌ی خدا باعث می شود خود را عمیق تر وقف او کنیم. آن یکتا که همه‌ی چیزها را خلق کرد و کنترل می کند، هم او که همه‌ی برگزیدگانش را تبدیل می کند، شایسته‌ی ستایش است. انسان فاقد جلال است. همچنین نباید جلال میان خدا و انسان تقسیم شود. خدای غیور ما جلال خود را با دیگری تقسیم نمی کند (اشعیا ۴۲: ۸).

یکی از معانی کلمه‌ی جلال (به یونانی دوکسا) «عقیده یا برداشت درست از کسی» است. این واژه معنای شهرت شخص را در خود دارد. واژه‌ی انگلیسی ارتدکس ریشه در کلمه‌ی دوکسا دارد، و ارتدکس یعنی باور راست درباره چیزی. این واژه به تفکری محترمانه درباره‌ی شخصی نجیب که شهرت و اعتبار دارد اشاره می کند. این واژه به شرف کسی که مقام والایی دارد اشاره می کند. هر چه شخص بزرگتر باشد، باید ستایش بزرگتری دریافت کند. به همین ترتیب، هر چه بیشتر به مطالعه‌ی الهیات می پردازیم، دیدگاه ما درباره‌ی خدا والاتر خواهد بود. در نتیجه، بیش از پیش او را ستایش خواهیم کرد.

کتاب مقدس به دو طریق از جلال سخن می گوید که باید میان آنها تمایز قائل شد. نخست، جلال ذاتی خداوند. این جلال عبارت است از ذات و جوهر تمام آنچه خداست. این جلال نشانگر کل هستی الهی اوست. کمال تمامی صفات الهی او را در بر می گیرد. این جلال ذاتی همواره یکسان است و هرگز فزونی یا کاستی نمی پذیرد. خدا از ازل تا ابد هست- او «بود و هست و می آید» (مکاشفه ۴: ۸). ما نمی توانیم به خداوند جلال ذاتی بدهیم. نمی توانیم چیزی بر آنچه هست بیافزاییم یا از آن بکاهیم.

به علاوه، کتاب مقدس از جلال منتسب به / او نیز سخن می گوید. این تنها واکنش درست به مشاهده‌ی جلال ذاتی اوست. این همان جلالی است که ما باید به او بدهیم. هر چه جلال ذاتی او را بیشتر درک کنیم، جلال بیشتری به او نسبت می دهیم. هر چه شناخت ما از خدا بیشتر شود، ستایش ما از او بیشتر خواهد شد. اگر برداشت ما از خدا والا باشد او را به شکلی والا ستایش خواهیم کرد. کسی که شناختش از خدا عمیق تر می شود او را عمیق تر ستایش خواهد کرد.

جلال «برای همیشه» به خداوند داده می شود- یا به طور تحت اللفظی، «تا ابد». پولس تصدیق می کند هیچ لحظه‌ای در زمان یا ابدیت نخواهد بود که او به خداوند جلال ندهد. این مشغله‌ی کنونی است، و در سراسر اعصاری که خواهند آمد شوق و محرک او خواهد بود. این همان هدف غایی است که برایش آفریده شده است. به همین دلیل است که وجود داریم. زندگی ما اکنون و تا ابد صرف جلال خدا می شود.

ما هیچگاه دست از ستایش خدا بر نمی داریم، زیرا او ابدی است و او را هیچگاه پایانی نیست: «باری پادشاه سَرمدی و باقی و نادیده را، خدای حکیم و حید را اکرام و جلال تا ابدالآباد باد. آمین» (اول تیموتائوس ۱: ۱۷). «جلال» تا «ابدالآباد» بر او باد زیرا حاکمیت پادشاهی مطلق او ابدی است.

آخرین کلمه از این آیه، تأیید نهایی الهیاتی است که پولس هم‌اکنون تعلیم داد. او سخن خود را این طور به پایان می‌رساند: «آمین». این عبارت نوعی تأکید است، «حقیقت دارد». به بیان دیگر، «درست است»، «چنین باد»، «آری!». الهیات باید در قلوب ما این پاسخ نیرومند را ایجاد کند. این حقیقت درباره‌ی خدا باید این تم غالب و مرکزی را در زندگی خلق کند. این باید بزرگترین ضربان قلب و نیرومندترین اشتیاق ما باشد. باید عمیق‌ترین اشتیاق و برترین انگیزه‌ی ما باشد. باید برای جلال خداوند زندگی کنیم و بمیریم - و سپس تا ابد زندگی کنیم.

باشد که این مطالعه در باب الهیات برای جلال خداوند باشد. باشد که ما را هدایت کند تا ستایشی را که فقط به او تعلق دارد به وی بدهیم. آمین.

دکتر استیون جی. لاسون رئیس و موسس خدمات *و ان‌پشن*، یکی از معلمین خدمات لیگونیر، و مولف چندین کتاب از *Foundations of Grace* و *The Moment of Truth* می‌باشد.

این مقاله در مجله [تیبل‌تاک](#) منتشر شده است.